

Ääni nuorille -podcast

Jakso 1: Ymmärretäänkö meitä politiikassa?

Kesto: 00:42:07

[recording starts]

[musiikkia]

Haastattelija 1: Kuka sanoo, ettei nuoria kiinnosta? Miltä kuulostaa, kun nuoret valitsevat itse mistä puhutaan ja miten? Millaisia ratkaisuja haavoittuvassa asemassa olevilla nuorilla on yhteiskunnan ongelmiin? Oletko sinä valmis kuulemaan ne? Minun nimeni on Valentina. Olen studiossa varmistamassa turvallisemman tilan periaatteiden toteutumisen sekä autan keskustelijoita keskustelun etenemisessä. Nyt annetaan ääni nuorille.

[musiikkia]

Haastattelija 1: Hei. Tervetuloa kuulemaan nuorten ratkaisuja, nuorten vaikuttamismahdollisuuksia. Meillä on täällä tänään studiossa Erhan. Sä oot tullu puhumaan sulle tärkeästä aiheesta ja oot mukaas tuonut Selinän. Haluaisitko Erhan aloittaa esittelemällä itses? Ja voisit kertoa miks tää aihe on sulle tärkeä.

Puhuja 1: Joo. Morjensta, morjensta. Kiitos, että sain olla tänään täällä. Meikäpoika on Erhan Daler, 22v Helsingistä. Mä tulin tänään puhumaan nuorten vaikuttamisesta, miten nuoret haluaa vaikuttaa nykymaailmassa vaikka politiikkaan tai peruselämän asioihin. Tää on mulle todella hyvin tärkeä aihe, koska viimeisien vuosien aikana mulle on annettu mahdollisuuksia vaikuttaa ja mä oon ottanut niistä kiinni. Selinä, entäs sie?

Puhuja 2: Joo, moikka vaan. Mä oon tosiaan Selinä Nera ja mä oon 21-vuotias ja turkulainen. Sieltä itse asiassa taustaa on nuorisovaltuusosta, että sen takia tavallaan nuorten vaikuttamismahdollisuudet on jo pitkään ollut lähellä sydäntä. Tällä hetkellä toimin vihreiden nuorten puheenjohtajana ja Turun vammaisneuvoston varapuheenjohtajana, et myös semmosta

ihmisoikeusaktivismitaustaa löytyy iteltä.

Haastattelija 1: Mä aattelin aloittaa kysymyksellä, joka nousi yhdeltä nuorelta kun me suunniteltiin tätä podcastia. Hän sanoo, että tietoa on jotenkin politiikkaan liittyen niin vaikeesti saatavilla, että häntä pelottaa lähteä äänestämään, koska hän pelkää että äänestäis väärin. Tuleeko teille mitään vinkkejä tällaiselle nuorelle mieleen?

Puhuja 2: Toi on tosi tärkeä kysymys ja ite ehkä oon havainnut samaa nuorissa, omissa tutuissa, että on vaikea saada tietoa. Mut ehkä mä lähtisin tekemään esimerkiks nuorten vaalikoneita. Et Allianssillahan on hyvä vaalikona, joka on suunnattu nuorille. Ja sit vaikka tutustumalla esimerkiks erilaisiin vaikuttajiin, et minkälaista sisältöä, ja miettimällä et mitkä on itselle tärkeitä teemoja. Et ehkä siitä, mikä itse koskettaa ja kiinnostaa eniten ja mihin asioihin itse haluais vaikuttaa, niin ehkä siitä kannattaa lähteä. Mut toi tiedon hakeminen on vaikeeta ja mun mielestä ehkä myös kouluissa pitäis olla enemmän semmonen ilmapiiri että saa kysellä jos ei oikein tiedä ja myös kerrottais enemmän silleen rehellisesti, et tämmösii konkreettisi toimenpiteitä esitetään, vaikka nämä tahot ja näin poispäin. Mitäs, herääks hyviä vinkkejä? Tää on vaikee teema, koska mun mielestä tähän ei oo mitään yhtä vastausta, koska tää on oikeesti hankala asia ja pitäis enemmän tehdä sen puolesta kyllä monilla tahoilla. Mitä mieltä te ootte?

Haastattelija 1: Mainitsit noista vaalikoneista ja mulla tulee mieleen semmonen oma kokemus niistä, että oon tehnyt vaalikoneita useampia tässä vuosien mittaan. Mulla tulee usein semmonen olo, että en mä ymmärrä edes mitä ne kysymykset on siellä. Ja oon joskus myös kokeillut täyttää vaalikonetta niin, että vastasin kaikkeen en tiedä. Sain vastaukseksi yhden poliitikon, jolla meillä oli 40 prosenttia samoja vastauksia. Jotenkin tää ajatus siitä, että jos mä en ymmärrä edes että mistä puhutaan, niin on vaikea lähteä mukaan siihen vaikuttamiseen. Näättek te jotain syytä sille, että miks se on niin vaikeaselkoista?

Puhuja 2: Musta tuntuu, et silleen politiikasta muutenkin liikaa tehdään vaikeaselkoista, koska tavallaan silleen puhutaan kuitenkin ihmisten arkipäiväisistä asioista tai siitä miten niitä kehitetään tai muuta, niin mun mielestä on ikävää et niiden kysymysten tarvii olla jotenkin tosi vaikeita. Ja tavallaan mitä ehkä voitais tehdä, niin ois nimenomaan et panostettais vaikka selkokieleen, tai et siellä olis selityksiä. Jossain Ylen vaalikoneissa mä oon

nähty että on avattu et mitä siellä tarkotetaan, mut toi on totta että kaikesta ei oo itelläkään mielipidettä. Mut sit ehkä kannattaa, kun siinä saa auki ne kysymykset, niin sit ehkä ne kysymykset jotka on itselle tärkeitä, et tästä mulla on mielipide, niin sit käyt kattoo että mitkäs ehdokkaat oli samaa mieltä tästä kysymyksestä kuin mä itse.

Puhuja 1: Tuo on aika hankala kysymys, kun siis... Okei, mä en nyt aio valehdella. Mä oon nuori tyyppi, mä oon nuori kundi. Mä en tiedä poliitikasta paljoa, että miten se toimii. Mä tiedän, että se on hyvin hankalaa, se ei oo millään tavalla selkokieleistä. Mä yritän lukea uutisista että ahaa, ne teki tämmösen lain tällä kertaa, tämmönen laki menee eduskuntaan, kun mä en oo sitten taas varma että miten tää toimii ja miten se prosessi toimii. Joo, yläasteella mä ehkä luin asiasta parisen tuntia, mutta sit taas en mä... Et tässä loppuelämässäni mitä mä oon nyt elänyt, niin en mä oon sitä käyttänyt tietoa mitenkään. Siitä pitäis tehdä mun... Siitä on pakko tehdä helpompaa saada tietoa siitä, varsinkin jos haluaa enemmän nuoria äänestämään, koska siitähän on ollut iso asia uutisissa että apua, pieni prosenttinen määrä äänestäjistä on nuoria. No, totta kai, koska ei me tiedetä että mikä on tilanne.

Puhuja 2: Ja jotenkin musta tuntuu, että monet prosessit... Ja opiskelen myös hallintotieteitä, niin siitä nää hallinnolliset jutut kiinnostaa, niin tavallaan siellä on niin monta eri organisaatioo jotka liittyy johonkin tiettyyn päätökseen tai muuta, et sitä on itse asiassa aika vaikee ihan kenelle tahansa selittää auki, et mitä kaikkii kysymyksiin liittyy. Et ehkä mun mielestä vaalikoneen kysymyksetkin vois olla vähän yksinkertaisempia. Enemmän ehkä hakea sitä arvopohjaa että minkälainen se on, eikä niinkään jotain vaikka yksittäistä hankintaa mikä vois olla tulossa tai yksittäistä lakia, koska ne on aika hankalia juttuja ymmärtää muutenkin. Ja mun mielestä ihan hyvin jostain lakihankkeiden etenemisestäkin vois olla jotain selkokieleisempää versioo, että vois käydä lukemassa, koska tällä hetkellä ne on vaan sellasia että sun pitää ite osata käydä lukemassa jotain hallituksen esityksiä. Se on sellasta juridista kieltä, jota on todella vaikea ihan kenen tahansa ymmärtää.

Puhuja 1: Jep, hyvin sanoit.

Haastattelija 1: Niin, Erhan, mainitsit siitä että nuoret äänestää tilastojen mukaan vähemmän, mutta tilastojen mukaan myös korkeasti koulutetut äänestää paljon enemmän ja

myös nuoret joiden vanhemmat on ollut korkeasti koulutettuja, niin he äänestää enemmän kuin nuoret joilla ei oo sit vanhemmilla sitä korkeakoulutusta. Niin, tääkin jotenkin todistaa vaan tätä mistä puhuitte, et se tieto on niin vaikeaselkoista, et se oo kaikille saavutettavissa. Jotkut nuoret on toivoneet, että ois eduskunnasta jonkinlaista my day -tyyppistä sisältöä, et on semmonen olo että ei siellä tehdä siellä eduskunnassa kauheesti mitään. Jotain ne riitelee aina välillä ja lööppeihin pääsee, mutta ei oo tietoa siitä jokapäiväisestä työstä mitä siellä tehdään.

Puhuja 2: Ja tavallaan mun mielestä tää huoli pitäis ehkä silleen ottaa tosissaan, koska onhan se demokratian kannalta aika vaarallista et meillä on suuri joukko ihmisiä jotka ei äänestä ja ei saa tietoa siihen mitä ne tarviis et pystyis muodostaa mielipiteen ja saada tietoa. Et kyllähän tää on iso haaste koko yhteiskunnalle ja sen takia se pitäis ottaa vakavasti.

Puhuja 1: Mun mielestä se on niin, että se ei ehkä oo enemmän sitä että ihmisillä ei oo mielipiteitä, vaan enemmänkin se on... Jokaisella on kyllä mielipiteitä, mut se ongelma on enemmänkin se, että monet nuoret ei usko että ne pystyy mitenkään vaikuttamaan asiaan. Ne saattaa olla silleen, että mä haluan enemmän, sanotaan nyt vaikka vihreitä energiaa. Totta kai, tää on mahtava idea, mut sit ne on silleen että joo, mä haluan tätä, mutta miten mä saan tän tapahtumaan. Ja sitten kun tulee se vaali, tulee se eduskuntavaalit ja sitten tulee kaikkia näitä poliitikkoja lupaamassa eri asioita, niin siitä saattaa tulla vähän semmonen pelottava fiilis sinänsä. Vähän niinkun aikasemmin sanottiin, että ei oikein uskalla ehkä äänestää koska ei tiedä sitä prosessia millään tavalla, kun se on niin hankalasti tehty se. Mun mielestä kyllä, jos halutaan nostaa nuorten ääniä, prosenttimäärää, niin sitä tietoa pitäis saada simppeleimmän ja kasuaalisemmin, silleen että kun avaa jonkun Instagramin tai katsoo uutisia, niin siinä olis semmonen pieni re-cap vaikka, että tätä on tänään meneillään, tätä ja tätä tapahtuu, ja sitten jos on kiinnostunut asiasta enemmän niin voi mennä lukemaan sitä isoa analyysiesseettä mitä siitä on nyt tehtykin.

Puhuja 2: Toi olis kyllä tosi hyvä. Ja jotenkin mikä ite toki, kun nuorena tekee politiikkaa, niin huomaa et nuoret tekee paljon enemmän somessa, nimenomaan storyihin laittaa ja tiivistää niitä ajatuksia, joka on musta tosi hyvä. Myös siihenkin suuntaan pitäis mennä, että olis myös ne kanavat semmosia että ne tavottais nuoria. Että jos on Helsingin Sanomissa joku juttu, niin ei se nyt välttämättä oo semmonen et menee ensimmäiseks lukemaan, etenkin

kun siellä on hankalia sanoja sun muuta. Et kyllä se ehkä, et ne kanavat on myös sellasia. Sit on kans nykyään ihmiset tehnyt reelsejä tai TikTok-videoita jostain tietyistä teemoista, niin se on musta kans tosi hauska tapa tuoda niitä asioita lähemmäs.

Puhuja 1: Tuo on mun mielestä hyvin sanottu. Tommoset meemit, tai silleen niinkun mitä niinkun just... Hankkii nuorten huomiota. Se on mun mielestä todella hyvä tapa just opettaa politiikasta, vähän niinkun, varsinkin kun on, sanotaan nyt vaikka 18-vuotias kundi jostain Porvoosta tai jotain, ei oikein tiedä vielä eduskunnasta mitään... Tietää jotain poliitikkojen nimiä, kuten Sanna Marin, Sauli Niinistö ja tämmösiä tärkeitä henkilöitä, mutta sit taas ei tiedä niistä mitään, niin sitten kun katsoo jotain TikTokia tai meemiä, niin siitä saa varmaan semmosen humoristisemmin ja kasuaalisemman tavan ymmärtää sitä asiaa paremmin.

Haastattelija 1: Joo. Tähän väliin haluan nostaa tän toiveen Itsevaltiaista ja siitä että Itsevaltiaat tulis takaisin, mutta nykyisillä poliitikoilla. Tätä me nuorison keskuudessa odotetaan ja toivotaan, et jos siellä joku nyt Yleltä kuuntelee, niin voi laittaa asiaa eteenpäin.

Puhuja 1: Joo, siis tää oli mun muistiinpanoissa ennen kun tultiin puheeks, että mä halusin ottaa ton Itsevaltiaat puheeks. Siis mun mielestä se on aivan naurettavaa, että mun siskon tytär joka 14-vuotias tietää paljon enemmän vanhasta politiikasta kuin nykypolitiikasta. Kaikki ihan vaan Itsevaltioiden takia. Meidän pitäis hankkia se takas. Mitä sille tapahtu?

Puhuja 2: Joo, siis joku kyselytunnin seuraaminen voi olla aika tylsää verrattuna Itsevaltiaat-jaksoon.

[musiikkia]

Haastattelija 1: Mä aattelin, et Selinä, kun sä oot nuori ja oot politiikassa, niin onko sulla ajatuksia siitä et miten me saatais nuoria lisää politiikkaa ja kiinnostumaan politiikasta ja vaikuttamisesta.

Puhuja 2: Mulle yksii tosi tärkeitä juttuja on just ollut toi saavutettavuus. Musta tuntuu, että politiikka koetaan myös tosi etäiseksi ja sen takia siihen on myös vaikea lähteä

mukaan. Ja sit totta kai tavallaan ne tapahtumat ja muut, niin politiikkaan liittyy hirveen semmonen jotenkin hierarkinen ajatus, että ihmiset on jotenkin hienompia tai siellä pitää tehdä tietyllä tavalla jos kuulun tiettyyn puolueeseen ja olen sidottu vaikka näihin ajatuksiin. Et jotenkin pitäis laajemmin kertoa sitä, että puolueissa on tosi erilaisia ihmisiä ja kaikilla on erilaisia arvoja ja sinne voi tulla ihan omana itsenään. Ei tarvii olla mitään porukkaa, eikä tarvii olla mistään tietystä suvusta vaikka tai muuta. Et tavallaan ehkä enemmän tehdä semmosia myös tapahtumia nuorille, joissa vois ihan rennosti hengaila, eikä tarvii edes kuulua puolueeseen, et voi tulla tutustumaan ihmisiin ja tekemään jotain mukavaa, mikä se tekeminen sit vois ollakaan, eikä sen tarvii suoraan edes olla mikään että keskustellaan tästä poliittisesta aiheesta, vaan se voi olla vaikka että leivotaan jotain ja jutellaan mikä ärsyttää. Tämmöistä normaalia kanssakäymistä ja tekemistä enemmän ja sit myös sitä viestintää, että se olis oikeesti saavutettavaa ja myös ne tapahtumat olis erilaisille nuorille saavutettavia, niin sekin on tosi tärkeä.

Puhuja 1: Selinä, mulle tuli nyt tässä mieleen, et voinko mä kysyä mikä sai sut kiinnostumaan politiikasta niin paljon?

Puhuja 2: Mulla on ehkä se päällimmäisenä, et mä kohtaan... Mä siis istun itse pyörätuolissa. Se ei tässä kuvassa nyt näy, mutta silleen mä kohtaan arjessa tosi paljon eriarvoistavia rakenteita ihan joka päivä ja tavallaan on erilaisista taustoista läheisiä ihmisiä ja näin, niin tavallaan se suuri turhautuminen ja paha mieli siitä, että kuinka paljon eriarvoistavia rakenteita meidän yhteiskunnassa on. Ja semmonen tietynlainen voimattomuus siitä, että ei pysty itse tekemään mitään niille rakenteille, niin se on se mikä mut on ehkä politiikkaan eniten ohjannut. Tavallaan nyt kun sitä polkua miettii, niin kyllä se on semmonen juttu, että en mä vois kuvitellakaan tekeväni mitään muuta, että edelleen niitä rakenteita kohtaa ja niistä ei vaan pääse eroon, niin tavallaan haluais muuttaa maailmaa paremmaks, niin että kaikilla olis hyvä olla.

Puhuja 1: Oisko sulla mitään neuvoja? Sanotaan nyt vaikka 18-vuotias Selinä, joka just aloittaa politiikassa - onks sulla mitään neuvoja hänelle?

Puhuja 2: Ehkä antaisin semmosen neuvon, että ei kannata pelätä puoluepolitiikkaa.

Mähän olin pitkään nuorisovaltuustossa ja siellä ollaan puoluepoliittisesti täysin sitoutumattomia. Mä en pitkään aikaan halunnut edes kuulua mihinkään puolueeseen. Mä olin, että mä haluan tehdä vaan vaikuttamistyötä, eikä siihen tarvita tyyliin puolueita. Ja sekin on tosi tärkeätä siis, jos kokee vaikka aktivismin enemmän omaksi jutukseksi, niin se on myös yhtä arvokasta ja sitä todellakin tarvitaan, mut silleen ehkä itse pelotti se leimaantuminen tiettyyn puolueeseen ja ihmisten ennakkoluulot ja muut. Mut minkä on tässä huomannut, niin loppujen lopuksi ihmiset kyllä kohtelee ihan hyvin ja tavallaan kunnioittaa sun mielipiteitä. Ja myös puolueen sisällä pystyy tosi hyvin vaikuttamaan. Ei tarvii olla kaikesta samaa mieltä. Riittää, että siellä ne ydinarvot on sellaset mitkä sä voit hyväksyä, mut muuten yksittäiset asiakysymykset, niin ei sun tarvii niistä olla samaa mieltä, et siellä puolueen sisällä on myös paljon vaikuttamisen paikkoja. Sun ei tarvii haluta politiikoksi. Voi olla, että mä tykkään tehdä poliittisia ohjelmia vaikka, tai vaikuttaa niihin sisältöihin. Kun sä oot mukana tekemässä sisältöjä, niin sit ne poliitikot käyttää niitä sisältöjä joita sä oot ollut tekemässä, kun ne esiintyy. Et siellä on paljon sisälläkin kaikkii. Et olisin ehkä rohkaissut menemään mukaan jo aiemmin. Ja silleen kun menee ja kokeilee erilaisia juttuja, niin voi löytää semmosen oman yhteisön mihin kuuluu. Ja sen ei tarvii olla puoluepolitiikkaa, että voi olla joku muu yhteisö mikä vähän kiinnostais. Esimerkiks erilaisia järjestöjä, jotka on vaikka jonkun tietyn asian puolesta. Jos on joku semmonen teema joka kiinnostaa, niin se on myös, et kannattaa rohkeesti mennä vaikka vähän jännittäiskin. Mitä ajatuksia sulla on tästä? Tuntuuko puoluepolitiikka kaukaiselta, tai onko joku mikä vaikuttamisessa itseä kiinnostaa?

Puhuja 1: Mä annan vähän taustaa itsestäni. Mä olin siis hyvin pitkään vakavasti masentunut nuori. Mä olin semmonen syrjäytynyt peruskundi, nörtti, jätkä. Nyt viimeisen parin vuoden aikana mä oon tehnyt paljon kuntoutustyötä itseäni varten ja mä oon tajunnut, että Suomessa... Ja ei pelkästään Suomessa, vaan ympäri maailmaa, on tuhansia, satoja tuhansia nuoria kuten minä, jotka haluaa vaikuttaa. Meillä on mielipiteitä. Me halutaan tehdä asioita ja vaihtaa asioita parempaan suuntaan, mutta meillä ei syystä tai toisesta ole joko tietoisuutta tai energiaa siihen ja et miten siinä vois vaikuttaa. Ja mä nyt oon ottanut sen vähän niinkun omaks tehtäväks, et mä saisin antaa vähän ääntä nuorille joilla ei oo ääntä. Vaikuttaminen on hyvin tärkeätä mulle. Tommonen puoluepolitiikka... Mä en oo ihan varma. Se ei oo niin selkokielistä, niin mä en siitä tiedä vielä paljon. Mä tiedän perusasioita ja mä tiedän omat poliittiset kannat, mutta mä en sinänsä tiedä että olisinko mä valmis liittymään, sanotaanko vaikka jonkun

puolueen nuorisopuolueeseen. Mä en tiedä onks se mun tapa vaikuttaa, mutta jos mä oppisin asiasta enemmän ja jos siitä tehtäis enemmän just selkokielistä, niin ehkä, en mä tiä - mun mielipide saattaa vaihtua.

Puhuja 2: Joo ja tavallaan mikä ehkä itellä oli tärkeitä, että mä en halua ehkä profiloitua myöskään, koska vammaisena kohtaa paljon ennakkoluuloja siitä että olis kiinnostunut yhdestä asiasta, ja sit ehkä musta mulle puoluepolitiikka on antanut semmosen vapauden että mä edustan näitä kaikkia asioita, enkä oo yhdessä asiassa kiinni. Mut toi oli tosi hyvä pointti minkä sä sanoit siitä, että tavallaan haluaa edustaa niitä ihmisiä joiden ääni ei kuulu, koska se on ehkä yks syy mikä muakin eniten huolestuttaa, vaikka silleen koen että politiikka ja ylipäättään kaikki vaikuttaminen on aika raskasta, koska sä laitat tavallaan niitä sulle itselle tärkeitä asioita silleen likoon ja nostat niiden epäkohtia esiin ja ympärillä näkemiäs juttuja, niin sit samaan aikaan myös mulle antaa voimaa se et mä tiedän että on olemassa ihmisiä jotka on tätä samaa mieltä, mut ne ei pysty tekemään asialle mitään. Ja se on semmonen itselle voimaa antava asia.

Puhuja 1: Muuten, Selinä, mulla on yks kysymys. Nyt kun sä oot... Ymmärsinkö oikein? Sä oot siis vihreiden nuorisopuolueessa puheenjohtajana.

Puhuja 2: Joo.

Puhuja 1: Minkälaista se on? Ootko sä huomannut, että sun elämä on vaihtunut millään tavalla ja miten muut ihmiset kohtelee sua esimerkiks kadulla, netissä tai mitään? Miten elämä on vaihtunut, kun sä pääsit siihen rooliin?

Puhuja 2: Siis toi olikin hyvä kysymys, tai siis silleen. Lähtökohtaisesti mä oon ite toki huomannut, että eihän se mun arkeen ja elämään millään tavalla vaikuta. Se on vähän niinkun työtehtävä muiden joukossa ja mä oon pitkään jo tehnyt vaikuttamista, niin tavallaan hyvin samanlaisia juttuja mä teen edelleen, mut ehkä pääpaino on vaan muuttunut, että mä teen sitä täysipäiväisesti ja silleen. Mut kyllä mä huomasin koulussa esimerkiks, opiskelen Tampereen yliopistossa, niin tavallaan ehkä ihmiset jotka ei ollut aiemmin mulle juuri puhunut mitään ja oli ehkä ite kokenut vähän semmosta syrjivää käytöstä, niin saatto tulla juttelee mulle, joka oli tosi

outoo ja jotenkin hämmentävää. Et tavallaan silleen, kun mä en itse huomaa semmosta konkreettista muutosta, paitsi tietty siinä työnteossa ja muussa, niin sit se tuntuu jotenkin hämmentävältä et tavallaan kohdellaan eri tavalla. Ja se on myös tosi surullista, et tavallaan miksei kaikkia voida kohdella automaattisesti silleen mukavasti, ilman minkäänäkösiä titteleitä tai muuta.

Puhuja 1: Mun mielestä toi on hyvin kiinnostava ilmiö, varsinkin politiikassa. Ei pelkästään politiikassa - julkisuudessa esimerkiksi mä oon huomannut että moni ihminen saa hyvin paljon huomiota kyllä, mutta se huomio saattaa olla hyvin erilaista. Esim. siitä mitä mä nyt kuulin sun sanovan, niin sä oot saanut aika paljon positiivista huomiota, ihmiset on tullut puhumaan sulle ja ollut avoimia sulle, mut sit taas mä oon huomannut että on tullut myös aika paljon negatiivisuutta julkisille henkilöille. Ooks sä sellasta koskaan kokenut?

Puhuja 2: Joo, siis toi oli kans hyvä pointti. Siis kyllä huomaa, että esimerkiks somessa ihmiset paljon herkemmin antaa semmosta negatiivista. Ja se ei oo vaan mitään negatiivista palautetta niistä aiheista, vaan se on ihan vaan semmosta nettivihaa, öyhötystä. Mä tykkään semmosesta jos syntyy jotain rakentavaa keskustelua, niin sehän on aina kivaa, mutta sitten jos on ihan vaan semmosta haukkumista tai muuta, niin se ei tietenkään oo semmosta. Mutta jotenkin ehkä ite kohtaa aika paljon semmosia ikäviä juttuja, niin sit jotenkin yrittää kiinnittää enemmän ehkä huomioo semmosiin positiivisiin, niin sen takia ei ehkä tullut niin mieleen. Ja mulla on myös tapa, että jos joku jotain vihaviestiä laittaa, niin ne on kaikki sellasia jotka voi poistaa, että mun ei tavallaan tarvii lukea semmosta vihaa. Sen takia ehkä ei tullut mieleen, mutta kyllähän se lisää sitä ihmisten helppoutta lähestyä, mitä enemmän tulee tunnetuks tai muuta.

Haastattelija 1: Mitäs teidän ajatukset on sitten tämmösestä kohupolitiikasta ja siitä että jotenkin mediassa kuitenkin nostetaan sitten vaan niitä negatiivisia puolia siitä politiikasta tai politiikoista. Muistan Erhaninkin sanoneen joskus aikasemmin, että kun ensikosketus politiikkaan on se kohupolitiikka, niin ei oo kiinnostusta oikein lähteä mukaan sit siihen.

Puhuja 1: Mä voisin avaa tästä, eli silloin kun meikäpoika oli tulossa aikuiseksi ja mä sain tietää että okei, mulla on nyt tää äänioikeus - yritetäänpä päästä politiikkaan, luetaan tästä.

Mä laitan Googleen jotain kysymyksiä, niinkun perusjuttuja, et puolueet, politiikkauutiset ja tällasia. Ensimmäiset uutiset joita mä näin oli aika paljon kohupolitiikkaa, esimerkiks “tää skandaali”, “tämä henkilö teki tällaista”, “tämä kansainvälistyjä teki tällaista”, uusin esimerkki tulee esimerkiks Sanna Marin. Sanna Marin just juhli, siis mä en tiedä oisko se ollut pari kuukautta sitten. Siitä tuli massiivinen kohu uutisissa. Mutta sit taas sitten kun ite kyselen frendeiltä, niin kaikki sanoo että niitä ei joko kiinnosta tai sitten että antakoot Sanna Marinin juhlia. Se on silleen, että kun mä yritin päästä politiikkaan, niin mä halusin politiikkaan. Mä halusin tietää ihmisten kannat ja miten se toimii. Mut ensimmäinen taste mitä mä sain oli just skandaaleja ja tämä teki tätä ja toi teki tota. Et se antaa semmosen huonon maun tällaselle nuorelle, jonka ensimmäinen kokemus on juuri tämä. Mä vihaan kohupolitiikkaa ihan yli kaiken - ei pelkästään politiikassa, vaan ihan kaikessa muussa. Mut Selinä, mä haluaisin sun mielipiteen tietää tästä, koska sähän oot osa nyt tätä poliittista systeemiä, sä oot nuorisopuolueessa, niin miten tämmönen kohupolitiikka sun perspektiivissä vaikuttaa asiaan ja mikä sun mielipide asiasta on.

Puhuja 2: Toki ehkä nuorisopoliitikkoo huolestuttaa myös poliitikkojen oikeusturva.

Tavallaan jos sä et voi käydä vaikka tanssimassa ja siitä tehdään juttu, niin onhan se aika raskasta. Ja myös ehkä se huolestuttaa, että mihin suuntaan media on menossa, että me ei keskustella niistä asiakysymyksistä. Esimerkiks itseä kiinnosti paljon enemmän se, että saako Sannan ministerit trans-lain maaliin vai ei, eikä niinkään se että kävikö hän tanssimassa. Et tavallaan ehkä mun mielestä liikaa keskitytään ihmisten henkilökohtaisiin asioihin. Ja tavallaan mä ymmärrän, et se on ymmärrettävää, ihmiset on kiinnostuneita toisten henkilökohtaisista asioista, mut se ei oo ehkä asia mitä lehdistön pitäis painottaa, vaan nimenomaan niitä asiakysymyksiä. Tää on huolestuttava tää suunta, silleen mun mielestä.

[musiikkia]

Haastattelija 1: Me on nyt paljon puhuttu siitä, että miten me nuoret ikään kuin ajatellaan siitä politiikasta ja katottu sinne päin, mutta mitä jos käännetään tää kuva toisin päin. Usein kuullaan, on ne sitten päättäjiä tai ihan vaan aikuisia yleisesti, niin ei niitä nuoria kiinnosta. Ei ne halua mitään tehdä. Ei niillä oo mitään sanottavaa. Mut tässä me kuitenkin ollaan, kolme nuorta joilla on paljon sanottavaa. Mistä tää ristiriita oikein syntyy?

Puhuja 1: Okei, tää on hyvin tärkeä asia mulle. Me ollaan tästä puhuttu kavereitten kanssa ja meille on tullut semmonen lopputulos, että polttopullot. Siis okei, nuoret haluaa vaikuttaa. Nuoret yrittää vaikuttaa. Esimerkki - elokapina. Protesteja. Niitä koko aika tapahtuu, koko aika, mutta kuunnellaanko niitä, huomioidaanko niitä. Ei. Ja sitten, silloin kun ne huomioidaan, niin ne on enemmänkin silleen et kattokaa nyt noita nuoria, ne ei tiedä yhtään mitään mistään, niinkun öö. Niinkun, menkää takas kouluun. Nuoret haluaa vaikuttaa, mutta tuntuu siltä, että me yritetään... Me tehdään nyt podcastia tässä, right? Ja tää on meidän tapa vaikuttaa. Me halutaan vaikuttaa. Mut jossain kohtaa todella monet nuoret on silleen, et ne yrittää tehdä näitä asioita, mut... Ne yrittää mennä eduskuntatalon eteen jopa huutamaan asiasta, mutta kun heitä ei kuunnella, niin sehän alkaa tuntuu niin semmonen... Oisko semmonen pettynyt olo ehkä, tai silleen. Jos mä yritän käyttäytyä siviilisti, tai silleen hienosti, ja mua ei... Mä en vaikuta ollenkaan, koska mua ei kuunnella, niin pitääkö mun hankkia polttopullo käteen ja sitten sitä kautta saada huomiota. Sori, mä nyt ränttään tästä aivan... Osu suoraan sydämeen tää spesifi aihe tässä justinsa.

Haastattelija 1: Se on ihan oikeutettuakin turhautumista.

Puhuja 2: Joo, siis en ollenkaan usko ettei nuoria kiinnostais vaikuttaa. Niinkun sanoit, niin kyllä kiinnostaa, mutta tavallaan toi polttopullot sun muut, niin kyllähän se enemmän kertoo siitä että niitä nuoria ei olla kuunneltu ja ei oikeesti oo enää mitään muuta keinoa kuin se että lähdetään kadulle ja torille. Ja toki sekin on tärkeätä, et kyllä painostamalla saa muutosta aikaan, mut minkä ehkä ite nuorisovaltuustossakin on huomannut, että nuorten osallisuutta ja halua vaikuttaa myös vähätellään aika paljon ja sitä osaamista mitä nuorilla oikeesti on. Ja sit myös tavallaan ajatellaan, ettei oo tarpeeks tietoa kaikista asioista tai muuta. Mut loppujen lopuks, eihän kukaan viiskymppinen päättäjä tiedä millaista on olla nuori tänä päivänä, tai mitä haluttais et olis, et täällä ois parempi olla. Et kyllä siihen tarvitaan nuoria puhumaan omista asioistaan. Ja sen takia myös ehkä se äänestäminen ja nuorten nostaminen erilaisiin rooleihin ja myös esim. vaikutus. Niinkun toimielimissä ja kunnassa ja alueilla pitäis olla enemmän paikkoja joissa nuoret voi tulla kertomaan että tää on huonosti ja tähän me halutaan muutosta. Ja sitten niistä oikeesti raportoitais, et hei, te pyysitte tällasta - me ollaan tehty tällamöisiä toimenpiteitä. Sehän ois se suunta, mihin pitäis ehdottomasti mennä.

Haastattelija 1: Joo, siis 100-prosenttisesti, siis jos halutaan että nuoret tulee aktiivisemmaks osuudeks yhteiskunnassa, niin heillehän pitäis antaa mahdollisuuksia, silleen et hei, tänne haluttais nuoria, tai hei, niinkun et sulla ei tarvii olla... En mä tiä, kolme yliopistotutkintoa ja 20 vuoden työkokemus, että sä pääset tänne. Kaikki saa tulla, antaa mielipiteensä ja olla osana yhteiskuntaa. Jos annetaan mahdollisuus olla osana yhteiskuntaa, niin totta kai ihmiset hyppää mukaan. Valitettavasti Valentina, kun sä sanoit aikasemmin tästä, siitä että just todella iso osa nuorista jotka on osana mukana politiikkaa on just yliopistotutkinnosta tulleita, tai sitten just on hyvin koulutettuja vanhempia. Mun mielestä tää on ehkä siihen liittyvää, että vähätellään todella paljon nuoria joilla on, sanotaan vaikka et ammattiopiston tutkinto, niin heitä vähätellään, koska sä oot vähän koulutettu ja et sä tiedä mistään mitään, niin sit totta kai se antaa suomalaisille, semmosille vähemmän koulutetuille nuorille semmosen normaalin, instinktuaalisen fiiliksen, että ehkä tää ei oo mun juttu, koska heti kun mä yritän tehdä jotain, niin mua vähätellään ja haukutaan. En mä tiedä, musta tuntuu että mä sain vaan tommosen linkin suoraan päähän.

Puhuja 2: Joo ja ethän sä saa sit tietookaan siitä, jos sut heti suljetaan tavallaan sen ulkopuolelle, sen takia että ajatellaan että ei oo tarpeeks tietoa tai osaamista, vaikka oikeesti oliskin.

Puhuja 1: Joo. Tää on juuri mitä sä aikasemmin sanoit, Selinä. Suvaitsevaisuus, et niinkun sun taustalla ei pitäis olla väliä. Jos sulla on mielipide, jos sä haluat vaikuttaa, niin tuu mukaan. Mun perspektiivissä hallintoo on koostettu kansasta. Joka ikisen ihmisen joka äänestää pitäis kuunnella heitä myös. Ei tarvitse olla joku tohtori tai professori. Jos sulla on joku perusasia, mene sanomaan asias. Sua pitäis kuunnella. Sua pitäis haukkua siis ja että et oo koulutettu - mitä sä täällä teet?

Haastattelija 1: Mulla tulee muistoja mieleen siitä, kun on itellä ensimmäisiä kertoja alkanut huomaamaan sitä epätasa-arvoa mitä ympärillään on ja asioita mihin muutosta kaipais, ja sitten on saanut vanhemmilta tai muilta aikuisilta ympäriltä semmosia vastauksia, et sillon kun mä olin nuori, niin ei me tommosia asioita mietitty. Ei mun tarvinnut tommosta miettiä. Tulee vähän semmonen olo, että niin, varmaan olis kivaa jos olisin itekin voinut varttua

sellasena aikana kun ei olisi tarvinnut miettiä näitä asioita, mutta niin ei valitettavasti oo.

Erhankin, kun nostit Elokapinan esiin, niin sielläkin on paljon nuoria ja eihän he haluais jättää opintoja kesken ja lähteä osoittamaan mieltään ja joutua putkaan ja joutua putkaan uudestaan ja uudestaan. Eihän se oo se heidän, mitä he haluaa tehdä. Aletaan olla... Ei ehkä epätoivoisia, mutta tavallaan epätoivoisia siinä, että jos ei muuten kuunnella, niin kai tää on sit se ainoa tapa saada sitä huomiota.

Puhuja 1: Mutta siis mä oon huomannut, että politiikassa on todella paljon just sitä, että kun siihenhän on niin vaikeeta päästä justiinsa kaikkien näiden syiden takia mitä me ollaan nyt tässä ehditty puhua, mut myös se että nuoret ihmiset, me nuoret jätkät ja kundit ja tytöt ja tytyt ja... Meillä ei vaan oo sinänsä aikaa. Meillä on niin paljon stressiä meneillään. Tän kuulee koko aika uutisissa, että A, meillä on mielenterveysongelma, niinkun pandemia meneillään Suomessa. Tää on mun mielestä faktaa, varsinkin nyt kun meillä on aikamoisia kriisejä meneillään. Meillä on global warming, climate change, korona, Ukrainan sota, negatiivisia uutisia, kohu-uutisia koko aika. Meitä pommitetaan koko aika tämmösillä negatiivisilla asioilla, samaan aikaan kun meidät passitetaan lukioon ja meidän pitäis saada se laudatur. Ei meillä oo aikaa mihinkään. Ei meillä oo rahaa tehdä mitään myöskään. Me kaikki nuoret saa vaan massiivisen burn-outin. Ja sitten se pieni vapaa-aika joka heillä on menee joko opiskeluun, tai sitten siihen että ne yrittää vaikuttaa. Ja sitten kun ne yrittää vaikuttaa, niin ne passitetaan vankilaan, tai selliin, kuten Elokapinassa tapahtu. Niin, totta kai monet nuoret on silleen että okei, mä vaan käytän tän mun vapaa-ajan tähän opiskeluun, tai sitten siihen että mä meen viikonloppuna kavereiden kanssa ulos, koska ei mulla oo aikaa tähän.

Puhuja 2: Silleen jos miettii, että mistä noi kaikki johtuu, et minkä takia tavallaan nuoret on niin kuormittuneita, niin nimenomaan niistä epätasa-arvoisista, yhteiskunnallisista rakenteista joita muutetaan siellä politiikassa, mutta ei vaan oo mahdollisuuksia samalla tavalla lähteä mukaan ja tehdä. Ja nimenomaan se, et se on tosi kuormittavaa tavallaan taistella sellasten asioiden puolesta jotka on sulle tärkeitä ja jotka painaa sun mieltä arkisin. Se on tosi raskasta ja se vie paljon energiaa. Tavallaan se on ihan todella ymmärrettävää, että ihmiset ei halua lähteä mukaan. Mut sen pitäis olla myös tavallaan kaikille päättäjille viesti, et meidän pitäis ehkä tehdä jotain, et ehkä nuoret ei voi kauheen hyvin. Ehkä pitäis miettii miten niitä rakenteita vois tehdä sellasiks, että niin moni ei pala vaikka loppuun esimerkiks.

Haastattelija 1: Ihan konkreettisesti, et miten me saadaan nuoret ja myös kaikenlaiset muutkin ihmiset jotka ei vielä oo vaikuttamassa, niin miten me saadaan heidät vaikuttamaan?

Puhuja 1: Tässä on kaks hyvää mielipidettä, tulee tässä, koska meikäpoika, mä haluan vaikuttaa, mut mä en tiedä miten. Ja Selinä, sä haluat vaikuttaa ja sä tiedät miten, niin voisitko sä aloittaa tässä, kun mä haluan kuulla sun mielipiteen tässä. Ja sä totta kai tiedät sen poliittisen perspektiivin, että miten poliittisesti voi vaikuttaa, mut voiks sä myös kertoa että miten sä voisit vaikuttaa jos sä et ois siinä nuorisopuolueessa.

Puhuja 2: Varmasti tekisin esimerkiks somevaikuttamista. Meillä on nykyään tosi aktiivisia someaktivisteja, jotka tekee ihan äärettömän tärkeitä työtä ja nostaa sellasia epäkohtia esiin mistä monet ei puhu ja nimenomaan ehkä sellasia juttuja mitä jää paljon huomiotta, niin tavallaan nostamalla niitä asioita keskusteluun ja tekemällä niistä asioista julkisia, niin sillon niitä muutetaan myös oikeesti, koska ne asiat tulee ihmisten tietoisuuteen ja mitä useempi ihminen haluaa sitä samaa muutosta kuin säkin, niin sitä todennäköisemmin se joskus tapahtuu.

Puhuja 1: Mä voisin kuvitella justiinsa, että miten minä vaikutan, tai ainakin toivon että vaikutan, on just menemällä... Siis mut on palkattu tämmöseen paikkaan kuin Helsingin diakonissalaitos, kertomaan heille nuorten perspektiivistä. Tää on yks tapa miten mä vaikutan, just se että työn kautta. Tää Helsingin diakonissalaitos on rakentanut tällasen sillan justiinsa poliitikkojen ja nuorten välillä ja mä oon onneks päässyt siihen siltaan nyt ja moni nuori on mun kanssa mukana tässä. Mä haluaisin lisää tällasia mahdollisuuksia nuorille, justiinsa että palkattais nuoria lisää, haluttais juuri kuulla nuorten mielipiteistä ja perspektiiveistä. Ja ei... Mä oon tarpeeks onnekas, et mä oon päässy tähän tilanteeseen, mutta jos näitä paikkoja ei nyt ole ja nuori haluaa vaikuttaa, niin mä voisin kuvitella justiinsa, et mitä me ollaan tässä aikaisemmin sanottu, että just TikTokeja, reelejä, meemejä ja ihan vaan puhua kavereiden kanssa ja mahdollisesti tulla tommosiin tapahtumiin, tommosteen protestointeihin ja tämmösiin. Ja mä haluaisin, että eduskunnassa kuunneltais niitä ja mediassa myös mentäis sinne ja haastateltais niitä protestoijia, eikä vaan sanota, uutisoida, että ahaa, Elokapinassa on nyt kaks tyyppiä mennyt vankilaan. Mä haluan, että yhteiskunta olis avoin siihen ja että nuoret uskaltais tehdä sitä. Se on mitä mä sanoisin.

Puhuja 2: Joo, siis jotenkin tosi hyvä näkökulma ja silleen hyvä avata, et mitä kautta säkin oot löytänyt paikkas vaikuttaa. Haluaisin sanoa, että niitä paikkoja on oikeesti aika paljon. Toki tohon on vaikea vaikuttaa silleen että miten nuoria kuultais enemmän, mutta ehkä niinkun mikä oma rooli on, niin mä pyrin vaikuttaa siihen meidän oman puolueen sisällä ja sen verran mitä pystyn, niin myös muihin puolueisiin. Ja siis totta kai, ehkä itselle tärkein ja huolestuttavin suunta minkä takia nuorten on vaikea vaikuttaa on nimenomaan ne rakenteet. Ja etenkin itse kannan huolta vähemmistönuorista, joiden on lähtökohtaisesti muutenkin hankalampi päästä tähän yhteiskuntaan mukaan. Tavallaan haluaisin muuttaa nimenomaan niitä rakenteita, että se olis helpompaa. Ja myös niinkun aiemmin puhuttiin noista kaikista suorituspainesta sun muusta, niin nekin liittyy tosi oleellisesti siihen että miten nuoret kokee että he pystyis vaikuttamaan.

Puhuja 1: Mulla ois nopsaan muuten yks kysymys lisää. Selinä, joku nuori kuuntelee tätä podcastia ja he haluavat vaikuttaa. Mikä ois sun vinkki siihen, että miten hän vois vaikuttaa?

Puhuja 2: Toi on tosi hyvä kysymys ja riippuu varmaan nuoresta joka kuuntelee ja mihin haluaa vaikuttaa. Mut mä sanoisin, että mieti ensin se asia mikä on sulle se tärkein, mihin sä haluat vaikuttaa. Jos se on joku yks tietty asia, vaikka et haluaa vaikka kissoille paremmat mahdollisuudet elää, niin sit kannattaa ehkä liittyä johonkin järjestöön joka ajaa nimenomaan kissojen ja eläinten oikeuksia. Mut sit jos sulla on paljon asioita mihin sä haluat vaikuttaa ja useampi yhteiskunnallinen asia mikä sua vaivaa... Tai siis, yhteiskunnallinen ehkä väärä sana - mikä sua arjessa vaivaa - niin, sit ehkä kannattaa miettiä et mitkä sun arvot on ja löytyiskö semmonen puolue minkä kautta sä voisit vaikuttaa. Koska tavallaan puolueet kuitenkin tähtää siihen laajempaan muutokseen ja puolueissa on kansanedustajia joilla on lainsäädännöllistä valtaa sitten kun joku pääsee kansanedustajaks, niin siellä on niin paljon semmosia sisäisiäkin vaikuttamisen paikkoja. Eikä todellakaan tarvii olla mikään kaiken alan asiantuntija, vaan riittää se et sä tiedät et mulle on tärkeetä että nuoret saa apua mielenterveysongelmiin, niin se riittää että sulla on se tieto siitä että tää on se asia mihin mä haluan vaikuttaa. Ja sit on myös vaikka se, että nuorilla opiskelijoilla ois vaikka enemmän varaa. Nää parikin asiaa riittää jo siihen, että sä voit lähteä mukaan. Eikä sun tarvii heti edes kuulua mihinkään puolueeseen, vaan voi lähteä vaan johonkin nuorisotoimikunnan tapahtumaan ja kertoa että hei, nää olis mulle tärkeitä

juttuja. Ja sieltä varmasti ohjataan eteenpäin, otetaan mukaan. Sieltä voi löytyä kavereita, niinkun niistä järjestöistäkin. Et kannattaa vaan lähteä ja myös jos on joku... Jos toimit vaikka koulussa, niin mene oppilaskuntaan, hakee hallitukseen. Ja muista että vaikka ei pääse, niin se ei tarkoita että sun ei kuuluis olla mukana vaikuttamassa, vaan se on nimenomaan myös tosi suuri teko demokratian eteen et sä uskallat asettua ehdolle ja olla mukana. Niin, se jo että sä oot ollut paikalla ja yrittänyt, niin se on jo vaikuttamista. Me kaikki vaikutetaan ihan vaan sillä, et me ollaan olemassa ja tietyissä paikoissa liikutaan ja puhutaan ihmisille. Se on kaikki vaikuttamista.

Puhuja 1: Otit sanat suustani. Kiitos, Selinä.

Haastattelija 1: Haluan vielä tähän loppuun heittää palloa sinne toiseen pätyyn, eli päättäjien suuntaan. Niinkun me on tässä keskustelussakin todettu, että nuorilla on se kokemus että meitä ei kuunnella, niin todistakaa tää meidän kokemus vääräksi. Haastan kaikki päättäjät siihen, että tulkaa sinne missä nuoret jo on. Tulkaa semmosiin tiloihin joissa nuorilla on turvallista ja mukavaa olla ja asettukaa hetki kuuntelemaan heitä. Mutta hei, tää oli tosi, tosi antoisaa keskustelua. Mun tekis mieli jatkaa tätä vielä koko loppuillapäivä, mutta valitettavasti me ei siihen ehditä.

Puhuja 1: Saanks mä nopee yhden viestin tähän laittaa? Shout out to Noora Koponen, vihreiden kansanedustaja. Hän... Mulla oli tapaaminen hänen kanssaan ja hän tuli fyysisesti näkemään minua ja kysymään multa kysymyksiä. Se on mitä mä haluaisin kansanedustajien tekemään lisää, että tulee suoraan nuorille puhumaan justinsa. Et shout out to Noora Koponen - saat mun äänen ens vaaleissa.

Puhuja 2: Ja silleen, et nimenomaan kysyy, et hei, kerro mitä sulle kuuluu, mihin pitää vaikuttaa ja mikä on tärkeetä. Ja sit oikeesti lähtee viemään eteenpäin niitä asioita. Nimenomaan ei tarvii eikä kuulu olla kaiken asiantuntija, mut se et sä kuulet niitä tahoja jotka oikeesti on niitä asiantuntijoita ja teet senmukaisia valintoja, niin se on aika tärkeä.

Haastattelija 1: Kiitos tosi paljon, kun ootte tulleet mukaan tähän keskusteluun. Kiitos kaikesta siitä, mitä kerroitte.

Puhuja 1: Kiitos teille molemmille.

Puhuja 2: Kiitos, et sain tulla. Oli kivaa.

[musiikkia]

Haastattelija 1: Tule jatkamaan keskustelua meidän kanssa Instagramissa
@aaninuorille.

[musiikkia]

[recording ends]__